

Тарасова ніч.

(П. І. Мартос).

На розпнутті кобзар сидить
Та на кобі грає;
Кругом хлопці та дівчата —
Як мак процвітає,
Грає кобзар, виспівує,
Вимовля словами,
Як Москалі, Орда, Ляхи
Бились з козаками;
Як збиралась громада на ка
В неділеньку в ранці;
Як ховали козаченьк
В зеленім байраці.
Грає кобзар, виспівує,
Аж лихо сьмієть ся:

»Була колись Гетьманщина,
Та вже не вернеть ся;
Було колись нацували,
Та більше не будем..
Тії слави козацької
По вік не забудем!

Україно, Україно!
Ненько моя, пенько!
Як згадаю тебе, краю,
Завяне серденько!
Де поділось козацество,
Червоні жупани?
Де поділась доля, воля,
Бунчуки, гетьмани?
Де поділось? Ізгоріло!
А чи затопило
Синє море твої гори
Високі могили?